

מתוגלים, ודבר זה רמזו במה שפותחת התורה באות ב' של 'בראשית' ומשמעות באות ל' של 'עלני כל ישראל' שהוא הבדיקה של הלב השני שהוא מקבל את השפע מהלב העליון.

דא ל"ב ל"ב (ס"א אינון) **שניהם ס"ד, חסר תמניא לע"ב,**
דא יהו זיבלו והרי יש כאן שתי בחינות ל"ב העולים ממןין ס"ד וחסר מהם מניין
 שמונה ב כדי להשלים למנין ע"ב שהוא מניין זיבלו, דהיינו ששפע ל"ב נתיבות חכמה
 שמאיר בל"ב נתיבות שבז"א הוא ניתן בסיסוד הנקרה זיבלו (רמ"ק). **איןון שבעה**
ימי בראשית ואלו השמונה שחקרים ממןין ס"ד ב כדי להשתלם למנין ע"ב הוא
 סוד שבעת ימי בראשית שהם כנגד שבעת חלקיה התורה, דהיינו חמישה חומשי תורה וספר
 במדבר שנחלק לשולשו חלקים, חלק אחד עד פסוק ויהי בנסוע הארון, וחלק שני הוא פרשת
 ויהי בנסוע הארון, וחלק שלישי הוא מאותה פרשה עד סוף הספר (רמ"ק). **תמןיאה**
מאי היא ומה הוא אותו חלק השמיני שחסר להשלמת מניין ע"ב. **ז' ימי**
בראשית, עם (פגן) (בראשית ה) **זה ספר תולדות אדם.** זה
ע"ב, בחושבן בינו אלא הוא מתחילה ספר בראשית עד פסוק זה ספר חולדות

אור הרשב"י

נקרא שכל נסיוני. הנתיב ששה ועשרים
 נתיב שכל חדש. הנתיב שבעה ועשרים
 נקרא שכל מרגש. הנתיב שמונה ועשרים
 נקרא שכל מטבח. הנתיב תשעה ועשרים
 נקרא שכל מגשם. הנתיב השלשים נקרא
 שכל כללי. הנתיב אחד ושלשים נקרא שכל
 תמידי. הנתיב שניים ושלשים נקרא שכל
 נعبد.

(פגן) היחל אור גורם עד.

הנתיב שבעה עשר נקרא שכל ההרגש.
 הנתיב שמונה עשר נקרא שכל בית השפע.
 הנתיב התשעה עשר נקרא שכל סוד
 הפעולות הרוחניות כלם. הנתיב העשרים
 נקרא שכל הרצון. הנתיב אחד ועשרים נקרא
 שכל החפש המבקש. הנתיב שלשה ועשרים
 נקרא שכל הנאמן. הנתיב שלשה ועשרים
 נקרא שכל קיים. הנתיב ארבעה ועשרים
 נקרא שכל דמיוני. הנתיב חמישה ועשרים

הילמוד הוי

האדם, כי עד שם הוא ספר אחד ומשם ואילך הוא ספר שני והרי יוצא שיש שמונה חלקים בתורה שהם המשלימים את מנין פערמים ל"ב שהם מנין ס"ד למןין ע"ב שהוא כמנין יי"ז, וסוד הדבר הוא שמנין יי"ז ולב"ב הוא בחינה אחת, מאחר שהי"ז הוא סוד השפע הניתן מז"א לנוק' בצעירוף אותן ב' להורות על שורשו בחכמה ובינה, וכן לבב הם שתי הבחינות של ל"ב נתיבות חכמה ול"ב נתיבות שבז"א ויחד עם ח' ספרים שיש בתורה הם כמנין ע"ב והוא להורות שהם יורדים ליסוד הנקרא ויכלו שהוא כמנין ע"ב ומשם ניתן השפע לנוק', וכובונת הכתוב שכל השפע זה הוא נ麝ר ממטרתו"ז הנקרא אנוש (רמ"ק)♦.

מסביר סוד ח' מלך, ח' מלך, ח' מלך לעולם ועד והניקוד שבו

מאי להצחיל פנים משמן ומהו כתוב אח"כ 'להצחיל פנים משמן'♦.
איינז י"ב פנים ארבע אריה ארבע דשׂור,
ארבע דגשׂר אלא הם סוד י"ב פנים שיש ב' חיות שבמרכבה שהם ארבעה פני אריה וארבעה פני שור וארבעה פני נשר שיחד הם כמנין י"ב, וכובונת הפסק שבל אלו י"ב הפנים שהם למעלה ממטרתו"ז הם יונקים על ידו את שפעם ועי"ב מצחילים ומארים פניהם (רמ"ק), (דף ר' ז ע' א) **דאינז מיכאל אריה ארבע אנטין דיליה יהו"ה** וסוד הפנים של החיים הוא שפני אריה הוא מצד מיכאל שבחד וארבעת פניו הוא שם יהו"ה שהוא ניקוד מלך (יהל אור). **ארבע אנטין דשׂור, ואיה גבריאל, ואינז יהו"ה** וסוד ארבעה פני שור הוא מצד המלך גבריאל שהוא שם יהו"ה שהוא ניקוד מלך. **ד' אנטין דגשׂר, ואיה גורייאל, ואינז יהו"ה** וסוד ארבע פני נשר הוא מצד המלך גוריאל שהוא שם יהו"ה שהוא ניקוד

הליימוד היומי

ימלוך. **וְאִינּוֹן מִמְּגַן,** **תְּחֽוֹת חַסְד** **פָּחַד אֶמְתָּת,** **דָּרְגֵי**
דִּתְלָת אֲבָהּן והם ממוננים תחת ספירות חסר פחד ואמתה שהם חגי"ת שהם המדרגות
שְׁל שְׁלוֹת הָאָבוֹת. **וְאַזְקָמוֹת רְבָנָן,** **הָאָבוֹת הָן הָן הַמְּרֻכָּבָה**
וביארו חז"ל שהאבות הם עצם סוד המרכיבה (פ"ד) כי הם בסוד חגי"ת. **וְסְלָקִין** (ס"א
נקודין) **נְהֹרְרִין לְחַשְׁבּוֹ יְבָקָה.** **וְאִינּוֹן מֶלֶךְ מֶלֶךְ יְמָלֵךְ,**
יְהֹוָה אֲהִיכָּה אֲדָנָה. **סְךָ הַפְּלָל יְבָקָה** ועולמים הנקודות שלהם למןין
יב"ק, מאחר שהם שמונות הו"ה בניקוד מלך מלך ימלך, וסוד שם יב"ק הוא סוד שמונות יהו"ה
אהיה"ה אדרני"י שהם כמנין קי"ב ומשום כך הם סוד יב"ק, דהיינו שככל נקודה היא מנתן עשר
וניקוד פת"ח הוא מנתן שש ולכך בשם יהו"ה יש שש נקודות כמנין ששים, ובשם יהו"ה יש
שני פת"ח כמנין י"ב, ובשם יהו"ה יש ארבע נקודות כמנין ארבעים, וביחד הם מנתן קי"ב
שהוא סוד שם יב"ק של חגי"ת, שהוא ר"ת יהוד ברכה קדושה כי יהוד הוא בת"ת שמננו
מקבלי נוריאל שהוא פני נשר, וברכה הוא בחסיד שמננו מקבל מיכאל שהוא פני אריה,
וקדושה הוא בגבורה שמננו מקבל גבריאל שהוא פני שור (פה) (שעה"ב דרושים חפלת השחר

א"). (ע"ב רעמי מהימנא).

* אור הרשב"י *

הנה ניקוד הויה הראשונה שהוא ה' מלך היא
סגול, באות יוד' ובאות ואו', אבל בשני הין
אין ציריך נקודות, והם נקודות דמלת מלך
בזה יהוה מלך, והוא ב' בשני פתחים תחת
היי"ד והוא"ו' בניקוד מלך בזה יהוה מלך,
והוה ב' הוא נקוד ג' בתיבת ימלוך והוא
הייריק ביי"ד שבא בה"א חולם בווא"ו ה'
אחרונה בלתי ניקוד בזה יהוה ימלוך וכו'

(פ"ד) כראיתא בבראשית רביה פרשת לך לך
פרשה זו סימן ו' אר"ל האבות הן הן
המרכבה שנא' ויעל אליהם מעל אברהם,
ויעל מעליו אלהים (בראשית כח) והנה ה'
נצח עליו.

(פה) כראיתא בשער הכוונות - דרושים
תפלת השחר דרוש א' וויל': ונחזר עתה
לבאר בפרטות התיבות של הפסוק הנזכר

* הלימוד היומי *

נדב ואביהוא הפסידו את המעללה הנדרולה לשמש בכהונה גדולה מכיוון שלא קיימו מצות פור'

רבי שמעון הוה יתיב ולי בפרשתה דא רשב"י היה יושב וועסוק בפרשה זו את של ענין עיבור נדב ואביהוא בפנחס, אתה לך מיה רב אלעזר בריה, אמר ליה, נדב ואביהוא מא עבידת יהו בפנחס ובא רב אלעזר בנו ושאל אותו מה מעשיהם של נדב ואביהוא שם התעברו בפנחס. אי לא הוה פנחס בעלמא כד מיתו, ובתר אתה לעלמא ואשלים דוכתיהו שפיר והנה אם לא היה פנחס בעולם כאשר נדב ואביהוא מתו ואח"ב היה בא פנחס לעולם והם היו מתגלגים בו ובזה הוא היה משלים את מקומו או היה מובן. אבל פנחס בעלמא הוה, (ס"א וסגן קאי) ונשפתיה ביה בקיומא קאי אבל מהחר שפנחס היה באותו הזמן בעולם ונשמו היה קימת בו כראוי או קשה איך שיר שנדר ואביהוא יתגלו בו (פו) (מק"מ).

נדב ואביהוא הפסידו את המעללה הנדרולה לשמש בכהונה גדולה מכיוון שלא קיימו מצות פור'

אמר ליה בר, רזא עלאה הכא, והבי הנו השיב לו רשב"י

והנה בהויה הנו הנז' של ה' מלוך תכונין או (פו) והנה רב אלעזר ידע רק את סוד הגנגולול ולא את סוד העיבור בחיים ומשום לכך הוא הקשה בן לרשב"י (מק"ט). כי כל הנקור של שלשה שמות הנו שלשות ביחד הם בניי יב"ק שה"ס יהוה אלהים בנו' בר"מ פרשת פנחס ר"ז ע"א.

הילימוד היומי